

પાટણુના લેખો.

(૫૦૬-૫૩૩)

આ નંબરના નીચે આવેલા લેખો પાટણુના જુદા જુદા મંહિરમાંથી
મળી આવ્યા છે. તેમાં—

નં. ૫૦૬ થી ૫૧૬ સુધીના લેખો, પાટણુના મુખ્ય અને સુપ્રસિદ્ધ
પંચાસરા પાર્વતિનાથના મંહિરમાંના છે. આ બાબા લેખો, આચાર્યો,
સાધુઓ કે શ્રાવકોની મૂર્તિઓ ઉપર તેમજ ચરણપાદુકાઓ ઉપર છે.
પંચાસરાના મંહિરમાં પેસતાં હાથી બાળુઓ એક નહાની સરખી ચોરડી
છે અને તેમાં આચાર્યો વિગેરેની જ બધી મૂર્તિઓ સ્થાપિત કરેલી
છે. મુખ્ય વેહિકા ઉપર, આચાર્ય હીરવિજય સૂરી, વિજયસેન સૂરી
અને વિજયહેવ સૂરી એમ ત્રણે તપાગઢના પ્રભાવક આચાર્યોની એક
સરખી અને એક જ આકારની મૂર્તિઓ ગેસાડેલી છે. નં. ૫૧૧,૧૨
અને ૧૩ નંબરના લેખો એજ મૂર્તિઓ ઉપર-નીચે ગેસાડી ઉપર-કોત-
રેલા છે. પાટણ નિવાસી પેરવાડ જ્ઞાતિના દોસી શાંકરની ભાર્યા બાઈ
વાલ્હીએ પોતાના પુત્ર પૌત્રના પરિવાર સાથે આ મૂર્તિઓ કરાવી હતી.

ભાડીના પણ બધા લેખો, એજ ટેકાણેની જુદી જુદી મૂર્તિઓ
ઉપર કોતરેલા છે. હક્કીકત સ્પષ્ટ રીતે સમજય તેમ છે.

૫૨૦,૫૧ અને ૨૪ નંબરના લેખો, અધ્યાપહના મંહિરમાંના
છે. એમાં ૫૨૦ નં. નો લેખ, એ મંહિરમાંના લોંઘરામાં આવેલી સુપ્ર-
ત્રિનાથની પ્રતિમા ઉપરથી લીધો છે. પ્રતિમાના પાછળના ભાગમાં પણ
લેખ ડોતરેલો હેવાથી આહિ અંતનો ભાગ વાંચી શકતો નથી.

૫૨૧ નં. નો લેખ, એજ લોંઘરામાં એક આચાર્યની મૂર્તિ છે
તેના ઉપર કોતરેલો છે.

પર૨ નં. નો ક્ષેણ, અંગિકા દેવીની મૂર્તિ ઉપર કોતરેલો છે.
જાવાર્થ:—મહાયસુંદરી નામની કોઈ સાધ્વીની શિષ્યા નામે બાધ
સુહુવે પોતાના આત્મકલ્યાણ્યાર્થે સં. ૧૫૬૧ માં આ અંગિકાદેવીની
મૂર્તિ કરાવી હતી. જેની પ્રતિષ્ઠા સેમસૂર્ચિના શિષ્ય લાવદેવ-
સૂર્ચિએ કરી.

નં. પર૩ અને ૨૪ ના ક્ષેત્રો, ટાંગડિઅા વાડાના મંદિરમાંથી
લીધેલા છે. જેમાં ૨૩ નં. નો ક્ષેણ, વાયડગચ્છના સુપ્રસિદ્ધ આચાર્ય
જિનહટાસૂર્ચિના (વિવેકવિલાસ નામક લોકોપ્રોતી થંથના કર્તાના)
શિષ્ય મહુકવિ અમરચંદ્રસૂરિ કે જેમણે વાલમારત વિગેરે ઉત્તમ
થંથો રહ્યા છે તેમની મૂર્તિ ઉપર કોતરેલો છે. એ મૂર્તિ, સં.
૧૩૪૬ માં, પં. મહેન્દ્રના શિષ્ય મહનચંદ્રે કરાવી હતી.

પર૪ નંથરનો, અરતારગચ્છના પ્રસિદ્ધ આચાર્ય જિનહટાસૂર્ચિની
મૂર્તિ ઉપર લખેલો છે. છેવટના અદ્ધરો જતા રહ્યા છે,

પર૫ નં. નો ક્ષેણ, ગ્રભાડવાડાના મંદિરમાં બહાર ગોખલામાં
ખેસાડેલી કોઈ આવકની મૂર્તિ ઉપર કોતરેલો છે.

પર૬ અને ૨૭ નં. નો ક્ષેત્રો, ઢાંઢેવાડાના મહાવીર મંદિ-
રમાં વાયડગચ્છના એ ઉપાધ્યાયોની મૂર્તિએ ઉપર કોતરેલા છે.

પર૮ નંથરનો ક્ષેણ, વાસુપૂજયની ખડકીમાં આવેલા વાસુપૂ-
જય મંદિરમાંની એક મૂર્તિ ઉપર કોતરેલો છે. એ મૂર્તિ આચાર્ય
વિનયચંદ્રસૂરિ કે જેઓ સૈદ્ધાંતિક પદી ધરાવતા હતા (એ આચાર્યે,
કલ્યાનિસ્ક, મહિનાથ ચર્ચા વિગેરે અનેક થંથો લખ્યા છે) તેમની છે.

પર૯ નં. નો ક્ષેણ, વખતજીના સેરીમાંના સંભવનાથના મં-
દિરમાં આચાર્ય વિજયસિંહસૂર્ચિની મૂર્તિ ઉપર કોતરેલો છે.

પર૦ નં. નો ક્ષેણ, ષણ્યપાળની પોળમાં આવેલા શીતલનાથ
મંદિરમાંની એક આચાર્યના મૂર્તિ ઉપર કોતરેલો છે.

પ્રેરણ નં. નો લેખ, બેસપત્રવાડામાં આવેલા જૈતમ સ્વામિના નામે પ્રસિદ્ધ મંદિરમાંની મૂલ પ્રતિમા ઉપર ડેાટરેલો છે. આ લેખમાં જણાવ્યા પ્રમાણે એ મૂર્તિ, નાણુકીયગચ્છના આચાર્ય સિદ્ધસેનસ્થુરિની છે અને તે સં. ૧૪૭૩ માં ધર્મે (ને ?) શરસ્થુરિએ કરાવેલી છે. પરંતુ લોકો વગર સમજે, ઇકત સાધુની મૂર્તિ જેઠિનેજ તેને જૈતમ-સ્વામિની મૂત્રત કહે છે અને એ ભ્રમમાં ને ભ્રમમાંજ હળવો રૂપીઆ ખર્ચી ખાસ નવીન મંદિર તૈયાર કરાવી જૈતમસ્વામિના નામે તેની પ્રતિષ્ઠા કરી છે !

પ્રેરણ નંબરનો લેખ, મણીઆતીપાડામાં આવેલા સા. ઉજમ મૂલચંદના ઘરદેરાસરમાં રહેલી સ્ક્રિટની પ્રતિમાના પરિકર ઉપર ડેાટ-રેલો છે. એ પરિકર, સં. ૧૬૭૩ માં, પાટણુનાજ નિવાસી શ્રીમાતી જ્ઞાતિના દો. ધનજી અને તેમની પત્ની અમરણાઈના પુત્ર દો. સંતોષીકે, પોતાની સ્વી સહજલહે સાથે, ઋપલહેવની પ્રતિમાનો આ પરિકર કરાવ્યો હતો અને વિજયદેવસ્થુરિએ તેની પ્રતિપદા કરી હતી. મૂળ લેખમાં વિજયદેવના ખફલે વિજયસેન નામ છપાઈ ગયું છે તે લૂલ થએલી છે.

પ્રેરણ નંબરનો લેખ, લેણીવાડાના મંદિરમાં પાણાણુનો એક ‘ચંત્રપદુ’ છે તેના ઉપર ડેાટરેલો છે. એ ચંત્ર. પાસચંત્રસ્થુરિએ બનાવ્યું છે.